

Nostromo

Kent

April kom till stan, läget var desperat
Jag är stolt att vi klarade av det
En del vänner försvann, kärlek på långdistans
Några av dem var jag med och begravde

Men i minnet är jag hemma
Mitt rum på Äppelstigen
Tar bussen upp mot Nyfors till dig
Jag hittar sista ciggen
i Martins paisley-skjorta
Jag tror att världen väntar på mig

Men vi gav inga löften
Har inga ord att hålla
Finns inget mer att säga nu
Jag lovar att jag minns allt
Som solljus på fasaden
Jag ser det klart framför mig

En spelning på ett kårhus
Jag mötte mitt livs kärlek
Utan att egentligen levt
Jag föll på knä i hallen
Jag tillbad telefonen
Och varje tyst minut var ett svek
Om jag hade något att säga
Fick jag åka hela vägen
Hem till dig eller skriva ett brev
Så svara på min fråga
Jag har så jävla tråkigt
Varför blev allt som det blev?

Sommaren kom som ett grymt litet barn
Du sa nu är det äntligen över
Alla vänner vi har
Well, de få vi har kvar
Är det enda vi egentligen behöver

Ensam kom du och ensam går du
En vilsen astronaut
Den enda levande på Nostromo
Den sista i ditt slag

Ensam kom du och ensam går du
Den starkaste av de svaga
Omutbar som Conrads Nostromo
Är du en astronaut

Jag lovar att jag minns allt
Nästan som det hände
Vi pratar aldrig om det igen
Men vi tänker alltid på det
Förvränger vissa saker
Förtränger allt det fula vi känt
Vi slipar ner våra kanter
Våra drömmar, våra ideal
Den obegripliga kärleken

Och vägen till vårt helvete
Är byggd av goda föresatser
Hjältarna har blivit fienden